

I ♥ Dresden

I ♥ Dresden

בְּלִילָה שָׁבוּ דְרֹזְדֵן הַפְּצָצָה
בְּמִקְוֹמוֹת אַחֲרִים עָשׂוּ אֶהְבָּה
אֶפְלוּ הָרֶבֶה
וְאֶפְלוּ בְּדְרֹזְדֵן עֲצָמָה.

עוֹלָם מוֹזֵר.
בְּשָׁעָה שְׁלֵהָבוֹת טָרְפוּ אֶת הָעִיר
נִטְרְפוּ אֲנָשִׁים בְּתִשׁוּקָה לֹוֹהֶטֶת
וּדְבֵשׁ נִגַּר מֵהַעֲצִים הַבוֹעֲרִים
אֶפְלוּ בְּדְרֹזְדֵן עֲצָמָה.

לִפְנֵי שֶׁהַפְּצָצָה דְרֹזְדֵן
מִישָׁהוּ דָּאָג לְפָנוֹת מְאוּלָם הַכְּנִסְיָה הַקְּתוּלִית
אֶת צְנוּרוֹת הָעוֹגֵב הָעֵתִיק (פֶּן יִבְלַע לָהֶם).
הוּא יָדַע שֶׁבְּעוֹלָם כָּזֶה יֵשׁ מְקוֹם לְעֵגֶב
אֶפְלוּ הָרֶבֶה
וְאֶפְלוּ בְּדְרֹזְדֵן עֲצָמָה.

מזכרות

מִבֵּין שְׂמוֹנֶה מִיִּיאָרְד אֲנָשִׁים
אֲנִי בּוֹחֵר בְּשָׁמַיִם
שֶׁנִּדְמִים לִי לְפֶתַע כְּנִיר מְקַמֵּט
כְּמוֹ חֲצוּצָרָה מְקַרִּיסְטָל שֶׁשׁוֹבֶרֶת
בְּחִירָקָה צְלִילִים אֲדָמִים, סֶפֶק יִרְקִים.
מֶה שֶׁמְסַתֵּתֵר בְּתוֹךְ הַבְּדִידוֹת

הוא כדור הארץ שלך שתלוי על בלימה
 מה שמזכיר לי ששכחת להרים
 את בלם היד ולאותת עם הוינקרים
 לפני שנסעת לאיטליה לנשם קצת חפש.
 פתאם משהו כבד התנפץ, פסנתר נגן
 יצירה שצלמה משלוש זוויות שונות
 במצלמה של שלושים וחמשה מילימטר בשחר לבן
 ובטעים שנע בין עוגת קצפת למרק קובה סלק.
 החשך הזה לא עושה טוב לעור הפנים
 וגם הריח של הגז שרתך בחזקה לגלים
 וגם גלגל האופנים הנזון מן הבלמים
 וגם רסיסי הזכוכית שקבלנו אז במתנה ליום ההלדת
 וגם הנשיקה שלך שתמיד נושרת מקמטת לפני שהספיקה להבשיל
 וגם המערה ששלחת לי עטופה בגיר צלופן (צרפת פתק החלפה)
 וגם הבדידות בריח מנטה עם החידק הידידותי –
 מזכרות קטנות מארוע גדול.
 דרקונים בולעים ציפרלקס ויורקים קש
 מתערבלים על מטתי כמו ארגמן זהב ושש
 מתוך שלושים ושבע היבשות האפשריות משהו בחר חמש.
 זה רק נראה מקרי, בעצם יש כאן חקירות:
 מה שצריך לעשות הוא לקנות כרטיס גרוד
 ארוג מפלסטיק ממחזר שהיה פעם בקבוק
 ללא צואר, ללא ראש, ללא תווית, רק עוית
 חיוך נפלא, קריצה, פהוק, חבוק, נתוק
 מחברת הכבלים או הלזין, רק שלושים וששה תשלומים
 רק גמל ועדר כבשים, רק הנעורים.
 מזמן כבר רצית לעשות את זה ובכל פעם דחית
 אמרת שכבר מזמן רצית לעשות את זה ובכל פעם דחית
 שמונה מיליארד אנשים בעולם ובכל פעם דחית
 אותי.